

И наистина, струва си труда да възлѣзе човѣкъ на близката рѣтина и види, какво може да се постигне съ благословения трудъ. Хубаво стопанство отъ овощна и зеленчукова градина. По-любопитенъ е самиятъ Робинзонъ, който съ непосиленъ трудъ е създакъ това стопанство. Той е вече надхвърлилъ 80-тъ години, но все още е работливъ и приказливъ. Прокуденъ синъ на робската едно време Македония, той се заселилъ следъ освобождението на България въ Панагюрище, гдето отворилъ първата шекерджийница. Но неговата необикновена работоспособность не могла да се погълне отъ малката работилничка и отъ таблата на глава, съ която ходѣлъ да продава своитѣ скромни сладкарски произведения.

Дѣдо Василь Шекерджията — българскиятъ Робинзонъ.

И бае Василь се заловилъ съ тежкия трудъ на самобитенъ градинарь, докато най-после се закрепостилъ отъ нѣколко десетилѣтия на сегашното мѣсто. Той е вече остарѣлъ и се видѣ принуденъ да прехвърли стопанството си въ чужди рѣце, а той се на-

върта около градината си като живъ паметникъ на българското трудолюбие и любовъ къмъ майката природа.

Като повървите още половинъ километъръ, попадате на една полянка влѣво отъ пътя съ малка бетонна плоча. Тя се нарича Абисинеца. Друго екзотично, чуждоземско наименование. Все пакъ панагюрско. На това мѣсто бѣ дѣскорѣзницата на известния Иванъ Абисинеца. Дългогодишенъ скитникъ изъ Северна Африка, предимно Абисиния, той се завърна въ родния си